

ringen om deres Sager. Jeg, som i høj Grad beklagede nogle Udtalelser af Racehad, som Professor Birck var fremkommet med, stillede mig ikke desto mindre fuldkommen ved hans Side i denne Sag med Hensyn til, at han maatte og skulde føre denne Sag til Ende sammen med de Mænd, der arbejdede ved Siden af ham. Og saa fremstilles dette her, som om Den overordentlige Kommission og vi alle sammen, jeg med, kun har bøjet os for denne Industris uberettigede Kapitalistinteresse! Ja, Historien kan skrives paa mange Maader, men den bliver skrevet paa en anden Maade end den, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har forsøgt at gøre det paa.

Saa kommer endelig som et nyt Led i Paavisningen af Afhængigheden de Glückstadtske Rejser, som opgøres Dato for Dato, hvor han har været ude i Statens Interesse for at foretage Ordninger vedrørende Kul og saa fremdeles. Hvis nu den ærede Taler kunde have paavist, at Glückstadt paa sine Rejser ikke havde skaffet gode Ordninger for Landet, ja, saa havde der været Anledning til hans Kritik. Men at Glückstadt har skaffet gode Ordninger, og at det har forskaffet ham Tak i den Tid, da han gennemførte dem — ja, hvorledes kan nogen opfatte det som noget mærkværdigt? Hele den ærede Talers Fremstilling er jo ogsaa paa dette Punkt fuldkommen fejlet til Side af den højtærede Statsminister, hvilket jo er nødvendigt, fordi han selv har ladet Glückstadt fortsætte med disse Rejser, indtil de internationalt blev af en langt større Betydning end de Rejser, vi her taler om, idet han blev sendt ud i selve det internationale Arbejde paa Verdens økonomiske Opbygning. Den højtærede Statsminister har maattet feje alt dette til Side ved at sige, at som Forhandler og som Udsending overtog han en Arv i Glückstadt, men, tilføjer han, en god Arv.

Saaledes er altsaa Rollefordelingen, at den højtærede Statsminister skal fremtræde som den paa dette Punkt noble Mand, der oven i Købet anerkender sin Forgængers gode Hjerte, der har lagt sig for Dagen ved ikke at forlade en Mand, som har arbejdet i Samfundets Tjeneste, i hans Nedgangsperiode. Men den højtærede Statsministers Partifæller skal fremstille det paa den Maade, at det, som den højtærede Statsminister betegner som en god Arv, den Gang det foregik, var Vidnesbyrd om vor Afhængighed af Højfinanssen. Ja, saaledes har de indrettet det praktisk, for det maa man sige, at

Venstre er. Men deres Praksis tror jeg til syvende og sidst bliver saa gennemskuet, at den ikke lader sig føre videre, naar Vælgerne nu skal tage Stilling til den.

Den Omstændighed, at der senere er oplyst Ting om Folk, som man maa fordømme eller beklage eller ikke kan godkende, medfører dog ikke, at man ikke med Rette i sin Tid har kunnet yde dem Anerkendelse for et Arbejde, de har gjort. Den Omstændighed, at jeg nu vender mig imod den højtærede Udenrigsminister, kan dog ikke medføre, at jeg ikke skulde anerkende det Arbejde, han paa et vist Tidspunkt gjorde ved at deltage i saadanne Rejser. Eller naar jeg vender mig imod Landbrugsministeren, skal det dog ikke kunne betyde, at jeg ikke skal kunne anerkende hans Deltagelse i disse samme Glückstadtske Rejser o. s. v. H. N. Andersen, H. P. Prior o. s. v., alle har de i sin Tid kunnet gøre noget, som de fortjente et godt Ord for, selv om vi senere har maattet fordømme mangt og meget af, hvad der er foregaaet.

Derfor er det ærede Medlems hele Fremstilling fuldkommen falsk. Og det ærede Medlem ved jo ogsaa, hvem det var, der rejste sig imod den radikale Regering. Det ærede Medlem ved meget godt, hvorledes man i de Kredse, som larmede nede paa Børsen, saaledes som den højtærede Indenrigsminister saa malende har skildret det, hvorledes man i Industrisammenslutninger, hvorledes man i de høifinansielle Kredse saa paa den radikale Regering, og hvorfor man da lagde hele sin Kraft i sammen med de ærede Antikapitalister at faa den styrtet. De er kommet til Magten ved den Alliance, hvori de befinder sig i Dag. Lad dem erindre det, de staar tæt knyttet til alle de Partier og Grupper i Samfundet, som er knyttet sammen med Kapitalen, det er deres allierede.

Det ærede Medlem mente til sidst at kunne imødegaa mine Bemærkninger til Udenrigsminister Cold om hans Administration i Det Forenede Dampskibsselskab ved at henvise til den Transaktion, der blev foretaget af Landmandsbanken — ja, de stærke Ord, som det ærede Medlem her brugte overfor en afdød, blev jo paatalt af Formanden, men i øvrigt maa man sige om den Transaktion, der blev foretaget, at den er en af de groveste, der er foretaget, denne Transaktion fra Glückstadts Side kan man ikke noksom fordømme. Det ærede Medlem tror, at Foretagelsen af denne Transaktion er det, som har ødelagt Det Forenede Dampskibsselskab — ja, Selskabet er jo lykkeligvis ikke ødelagt, men at det er den, der har